

Sygn. akt II K 491/17

1 Ds. (...)2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04 stycznia 2018 r.

sprawy **R. S. (S.)**

syna R. i M. z d. D.

ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

w okresach od 30 kwietnia 2012 roku do 04 maja 2013 roku oraz od 04 maja 2014 roku do 26 lipca 2017 roku w miejscowości M., gm. K., ul. (...), uporczywie uchylał się od wykonywania ciążącego na nim z mocy ustawy i wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 09 września 1999r. sygn. akt XI RC 371/99 obowiązku opieki przez niełożenie na utrzymanie córki D. S. kwoty po 300 złotych miesięcznie, przez co naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi więcej niż wysokość trzech świadczeń okresowych,

tj. o przestępstwo z art. 209 § 1 i 1a k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **R. S.** za winnego tego, że w okresie od 15 grudnia 2013 r. do 15 czerwca 2017 r. w miejscowości M., gm. K., uporczywie uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec córki D. S., określonego w wysokości 300 zł miesięcznie, na mocy wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 09.09.1999r., sygn. akt XI RC 371/00, przez co naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, a łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości przekracza równowartość trzech świadczeń okresowych, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 20.09.2007r. sygn. akt II K 933/07 za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 04.05.2013r. do 13.06.2013r. i od 16.06.2013r. do 21.11.2013r., to jest popełnienia przestępstwa z art. 209 § 1 i 1a k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 209 § 1a k.k., wymierza mu karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 zł tytułem zwrotu wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili

wszczęcia postępowania w sprawie i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 180 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

(ograniczone na podstawie art. 424 § 3 k.p.k.

do rozstrzygnięcia o karze)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Sąd wymierzając karę oskarżonemu R. S., baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego. Sąd uznał iż zachodzą przesłanki do orzeczenia wobec oskarżonego sankcji o charakterze wolnościowym i wymierzył mu karę 1 roku ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Przestępstwo, którego po raz kolejny dopuścił się oskarżony, działający w warunkach art. 64 § 1 k.k., stanowi specyficzny czyn zabroniony. Zdaniem sądu podstawowym celem reakcji prawno karnej powinno być w tym przypadku uczynienie zadość prawnie chronionym interesom pokrzywdzonego bądź alternatywnie społeczeństwa, w sytuacji gdy instytucje publiczne przejmują obowiązek wypłaty nieregulowanych przez sprawcę alimentów. Osoba dopuszczająca się takiego przestępstwa, powinna dokonać stosownej odpłaty za ujemne konsekwencje swojego działania, mając jednocześnie zachowaną możliwość wykonywania pracy zarobkowej w celu zgromadzenia środków pieniężnych na alimenty. Sąd Rejonowy stoi na stanowisku, że najbardziej odpowiednią formą karnoprawnego zadośćuczynienia za przestępstwo uporczywej niealimentacji, jest ograniczenia wolności sprawcy, polegające na zobowiązaniu go do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne. W karze tej materializują się bowiem nie tylko wychowawcze bodźce wpływające na osobę sprawcy ale również jest ona użyteczna społecznie.

Mając powyższe na uwadze sąd wymierzył oskarżonemu R. S. wskazaną na wstępie karę ograniczenia wolności, uznając iż stanowi ona adekwatną sankcję do popełnionego przestępstwa. W tym miejscu zastrzec należy, że gdyby oskarżony uchylał się od jej wykonania, będzie ona podlegała zamianie na zastępczą karę pozbawienia wolności, zgodnie z art. 65 k.k.w.

Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi, mając na uwadze to, że osiąmane przez niego aktualnie zarobki pozwalają mu wywiązać się z ich zapłaty.

SSR Radosław Gluza